

Griffie Nr.: CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN

Parket Not.: Openbare terechtzitting van 06 maart 2006.

LE 66.99.55-01

In de zaak van het openbaar ministerie en van:

, wonende te ;
- burgerlijke partij hebbende als raadsman meester , advocaat te
, ter zitting niet verschijnende.

TEGEN:

1. , geboren , wonende te

;

2. , geboren , wonende te ,

- beklaagden, ter zitting vertegenwoordigd door hun raadsman meester , advo-
caat te

Naar deze rechtbank verwezen door bevel van de Raadkamer.

Beklaagd:

de eerste en de tweede, als dader of mededader overeenkomstig art. 66 SW;

te op de percelen aldaar gelegen, gekadaastreerd als
met een (globale) oppervlakte van 0 ha 11 a 60 ca
eigendom van het echtpaar
ingevolge akte verleden door notaris dd. 20.11.1979

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par. 1, 146,1, 147, 148, 149 en 204 van het decreet
houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de ver-
gunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, het-
zij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, werken of
wijzigingen, zoals bepaald bij artikel 99 te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandge-
houden, nl. het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen (zo-
als nader gedefinieerd in artikel 99 § 1 alinea 3 voormeld), het afbreken, herbouwen, ver-
bouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uit-
zondering van instandhoudings- of onderhoudswerken (zoals nader gepreciseerd in
artikel 99 § 1 alinea 3 voormeld) (99, par. 1,2 Decreet Ruimtelijke Ordening)

namelijk: verschillende vaste constructies bestaande uit een veranda, bergplaatsen en een tuinhuis minstens van 27.03.1996 (datum van dagvaarding voor de vrederechter) tot 01.06.04 door: deze niet vergunde werken in stand te hebben gehouden

Gezien de stukken van het onderzoek;
Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering;
Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging;
De rechtbank beslissende op **TEGENSPRAAK**;

I. Sinds het decreet dd.04.06.2003 m.b.t.de organisatie van de ruimtelijke ordening dienen bouwvoertredingen niet meer als een voortdurend doch als een aflopend misdrijf te worden beschouwd, zodat zij verjaren na verloop van 5 jaren.

Dit decreet voerde een verjaringstermijn in van 5 jaar voor stedenbouwmisdrijven doch voorzag hierop een drietal uitzonderingen:

- 1. inbreuken begaan in ruimtelijk kwetsbare gebieden
- 2. inbreuken die een onaanvaardbare hinder veroorzaken voor de omwonenden
- 3. inbreuken die een ernstige tekortkoming uitmaken op de essentiële bestemmingsvoorwaarden van een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg

Het arbitragehof heeft bij arrest van 22.07.2004 geoordeeld dat de tweede en de derde uitzondering een grondwettelijke schending uitmaken van het gelijkheidsbeginsel en dit omdat deze uitzonderingen “geen voldoende nauwkeurige normatieve inhoud hebben om een misdrijf te kunnen definiëren”.

In het arrest van 19.01.2005 schept het Arbitragehof duidelijkheid stellend dat enkel uitzonderingen 2 en 3 strijdig zijn met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel doch de verjaringswet voor het overige in haar geheel laat bestaan en er nog aan toevoegt dat de verjaring door de wetgever expliciet is gewild.

Dit recente arrest heeft tot gevolg dat alle *stedenbouwkundige misdrijven verjaren* na een periode van *vijf jaar* nadat ze werden begaan en er slechts *één uitzondering* is, met name wanneer deze inbreuken werden begaan in *ruimtelijk kwetsbare gebieden*.

De Stedenbouwmisdrijven dienen niet meer te worden gekwalificeerd als voortgezette misdrijven, maar als *aflopende misdrijven* die verjaren na verloop van vijf jaar tenzij de inbreuken werden begaan in ruimtelijk kwetsbare gebieden.

II. In casu werden de ten laste van beklaagden gelegde inbreuken gepleegd deels in woongebied met een landelijk karakter en deels in agrarisch gebied.

Wat de stedenbouwkundige basisinbreuken betreft is er wat de (begin)datum van de tenlastegging(en) betreft sedertdien meer dan vijf jaar verstreken, zelfs rekening gehouden met de

schorsing en/of stuiting van de verjaring.

De bouwovertradingen dateren van meer dan vijf jaar geleden en zijn derhalve verjaard.

Bovendien zo het basismisdrijf verjaard is, er ook geen sprake meer kan zijn van instandhouden van deze misdrijven .Te meer nu er geen sprake meer kan zijn van voortgezette misdrijven.

III.Gelet op de verjaring van de bouwmisdrijven dringt de herstellvordering zich niet op.

OM DEZE REDENEN en met toepassing van de artikelen:

- 1382 B.W.

- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, door de voorzitter aangeduid.

DE RECHTBANK

Rechtsprekend op tegenspraak en in eerste aanleg.

Stelt vast dat de strafvordering lastens beklaagden vervallen is ingevolge verjaring.

Begroot de gerechtskosten gemaakt door het openbaar ministerie op de som van 21,31 euro.

Leggen deze kosten ten laste van de Staat.

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de zestiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

., alleenrechtsprekend rechter;

., substituut-procureur des Konings;

., adjunct-griffier.